

**Uchwała Nr XXXIV/.../2026
Rady Miejskiej w Reszlu
z dnia 29 września 2026 roku**

w sprawie rozpatrzenia skarg na Burmistrza Reszla.

Na podstawie art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U z 2025 r. poz. 1691), uchwala się co następuje:

§ 1.

1. Uznaje się za bezzasadne skargi pani A.P. na działania Burmistrza Reszla, przesłane przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego w dniu 5 sierpnia 2026 r. i 21 sierpnia 2026 r.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne zawiera załącznik do uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Reszlu do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skarg.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

brak zastrzeżeń formalnoprawnych

UZASADNIENIE

W dniu 5 sierpnia 2026 r. do Rady Miejskiej w Reszlu wpłynęło zawiadomienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o przekazaniu według właściwości skarg wniesionych przez Panią Sołtys sołectwa „Siemki”. Skarżąca zarzuciła Przewodniczącemu Rady Miejskiej, Burmistrzowi Reszla oraz Sekretarzowi Gminy rażącą bezczynność, manipulacje proceduralne oraz zaniechanie realizacji obowiązków ustawowych.

Zgodnie z dyspozycją art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (K.P.A.), organem właściwym do rozpatrzenia skargi na wójta (burmistrza) oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Reszlu na posiedzeniach w dniach 1 września 2026 r. oraz 21 września 2026 r. przeprowadziła szczegółową analizę stanu faktycznego. W toku postępowania wyjaśniającego organ uwzględnił merytoryczne wyjaśnienia Przewodniczącego Rady, pismo wyjaśniające Burmistrza Reszla i Sekretarza Gminy Reszel z dnia 14 września 2026 r. oraz oficjalną opinię prawną Kancelarii Radców Prawnych VIA FIDES z dnia 11 września 2026 r.

Po wszechstronnym zbadaniu zgromadzonych dowodów, Rada Miejska w Reszlu uznaje wniesione skargi w całości za bezzasadne z następujących powodów:

1. Odparcie zarzutów dotyczących rzekomego konfliktu interesów przy podpisywaniu umów majątkowych z KGW (naruszenie art. 108 Kodeksu cywilnego)

Skarżąca zarzuciła zaistnienie konfliktu interesów, nepotyzmu oraz złamania przepisów prawa przy zawieraniu przez Gminę umowy użyczenia nieruchomości z Kołem Gospodyń Wiejskich w Pieckowie w 2025 roku, wskazując na brak parafki radcy prawnego na jednej z umów oraz fakt, że ówczesna Zastępca Burmistrza pełniła równolegle funkcję wiceprezesa tego KGW.

- Brak naruszenia art. 108 K.C.: Zgodnie z polskim prawem cywilnym instytucja „czynności z samym sobą” zachodzi wyłącznie wtedy, gdy ta sama osoba fizyczna składa oświadczenie woli jednocześnie za obie strony umowy. W badanej sprawie umowę po stronie Gminy podpisał osobiście Burmistrz Reszla. Zastępca Burmistrza podpisała dokument wyłącznie po stronie KGW Pieckowo, działając jako członek dwuosobowego zarządu koła wraz z Przewodniczącą Zarządu KGW. Nie doszło więc do sytuacji reprezentowania obu stron przez tę samą osobę fizyczną.
- Legalność umocowania: Zastępca Burmistrza posiadała ogólne, ważne upoważnienie (pełnomocnictwo) wydane przez Burmistrza do prowadzenia spraw gminy, jednak w tej konkretnej czynności nie reprezentowała ona organu wykonawczego gminy.
- Kwestia parafki radcy prawnego: Pierwsza, pierwotna umowa z dnia 2 kwietnia 2025 r. przeszła pełną procedurę kontrolną i została zaparafowana przez radcę prawnego. Kolejna umowa z dnia 1 lipca 2025 r. była powtarzalna i tożsama pod względem merytorycznym, a zmianie uległy jedynie daty. W świetle techniki legislacyjnej ponowne parafowanie dokumentu o identycznej treści nie było konieczne.

2. Odparcie zarzutów dotyczących udostępniania informacji publicznej, roboczych nagrań audio i projektów protokołów (naruszenie art. 13 u.d.i.p.)

Główny zarzut skargi dotyczył odmowy niezwłocznego wydania surowego nagrania audio oraz projektu protokołu z posiedzenia komisji z dnia 10 czerwca 2026 r., a także rzekomego przekroczenia 14 - dniowego terminu na odpowiedź na wniosek z 11 czerwca 2026 r.

- Terminowość nadania korespondencji: Skarżąca odebrała pismo w dniu 29 czerwca 2026 r., zarzucając urzędowi zwłokę. Komisja na podstawie analizy koperty i stempla pocztowego ustaliła, że Urząd Gminy nadał odpowiedź za pośrednictwem Poczty Polskiej z zachowaniem ustawowego, 14-dniowego terminu. Zgodnie z prawem administracyjnym organ odpowiada za terminowe wysłanie pisma, a czas fizycznego doręczenia przez operatora jest okolicznością niezależną od urzędu.
- Wewnętrzny i pomocniczy charakter nagrań audio: Skarżąca bezpodstawnie powołała się na nieaktualne orzecznictwo (sygn. I OSK 1461/11). Zgodnie z najnowszą, jednolitą linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego – w tym wyrokiem NSA z 7 maja 2024 r. (sygn. III OSK 1407/22) oraz wyrokiem NSA z 26 marca 2024 r. (sygn. III OSK 859/23) –

surowe nagrania audio z posiedzeń komisji stałych, służące urzędnikom wyłącznie jako brudnopis do sporządzenia protokołu, mają charakter dokumentu wewnętrznego (roboczego) i nie stanowią informacji publicznej. Ustawa o samorządzie gminnym (art. 20 ust. 1b) nakazuje transmitować i rejestrować wyłącznie sesje plenarne Rady Miejskiej. Urząd nie ma obowiązku archiwizowania cyfrowych brudnopisów z komisji, a pliki te po podpisaniu oficjalnego protokołu mogą zostać usunięte, co czyni zarzuty o niszczeniu dokumentów (art. 276 k.k.) bezprzedmiotowymi.

- Status projektu protokołu: Podobnie żądanie wydania „projektu protokołu” przed jego weryfikacją i formalnym zatwierdzeniem przez Radę zostało słusznie odrzucone. Zgodnie z wyrokiem NSA z 23 stycznia 2025 r. (sygn. III OSK 2477/23) projekt dokumentu wewnętrznego nie jest informacją publiczną, a jego przedwczesne udostępnienie mogłoby wprowadzić opinię publiczną w błąd. Wyznaczenie terminu udostępnienia oficjalnego dokumentu na dzień 31 lipca 2026 r. było w pełni legalne i racjonalne.

3. Odparcie zarzutu beczynności Przewodniczącego Rady Miejskiej (naruszenie art. 37 K.P.A.) Skarżąca podniosła, że złożenie przez nią w dniu 30 czerwca 2026 r. „Ponaglenia na beczynność” stanowi formalny dowód zaniechania obowiązków przez Przewodniczącego Rady, który rzekomo unikał odpowiedzi na wniosek z 18 maja 2026 r.

- Zarzut ten stoi w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem. Beczynność występuje tylko wtedy, gdy organ milczy i nie podejmuje żadnych kroków.
- W przedmiotowej sprawie wniosek z 18 maja został skierowany do Komisji, posiedzenie z udziałem skarżącej odbyło się 10 czerwca, projekt uchwały zaopiniowano 22 czerwca, a 24 czerwca 2026 r. Rada Miejska podjęła merytoryczną Uchwałę Nr XXX/185/2026 rozstrzygającą wniosek.
- Co więcej, dokładnie w dniu złożenia ponaglenia przez skarżącą (30 czerwca), Przewodniczący Rady wysłał do niej odpis uchwały pismem znak: OR.0005.2.2026 (odebrane przez stronę 3 lipca). W momencie składania ponaglenia sprawa była już prawomocnie zamknięta, co wyklucza jakąkolwiek zwłokę.

4. Kwestia zarzutów o sfałszowanie protokołu (art. 271 k.k.) oraz autonomii procedury uchwałodawczej (naruszenie art. 7 i 77 § 1 K.P.A.)

Skarżąca sformułowała drastyczne oskarżenia o celowe poświadczenie nieprawdy przez Sekretarza Gminy, z uwagi na pojawienie się w protokole Nr XIII/2026 wyrazu „wyłączenie” zamiast „włączenie” w odniesieniu do jej pisma. Zarzuciła też radnym głosowanie „w ciemno”, ponieważ dokumenty z Pieckowa otrzymała po sesji.

- Oczywista omyłka pisarska: Za sporządzanie protokołów odpowiada technicznie biuro obsługi rady, a nie jednoosobowo Sekretarz Gminy. Zmiana litery miała charakter ewidentnego, niezamierzonego błędu ludzkiego o charakterze redakcyjnym. Przepis art. 271 k.k. wymaga udowodnienia celowości i złej woli, których w tym przypadku całkowicie brak, a pomyłka nie miała wpływu na proces decyzyjny radnych.
- Autonomia sesji: Procedowanie nad projektami uchwał i terminy sesji wynikają bezpośrednio z ustawy o samorządzie gminnym i Statutu Gminy. Są one niezależne od postępowań wnioskowych strony. Radni podejmujący uchwałę w dniu 24 czerwca 2026 r. dysponowali pełnym, suwerennym i obiektywnym zasobem wiedzy, a dokumenty KGW Pieckowo nie wносиły nowych okoliczności do sprawy Sołectwa Siemki. Do naruszenia art. 7 i 77 § 1 K.P.A. nie doszło.

5. Odparcie zarzutów o „pozorowanie odpowiedzi” przy udostępnianiu sprawozdań budżetowych Rb-27S

Skarżąca uznała za przejaw złośliwości i beczynności fakt, że w piśmie z 28 lipca 2026 r. urzędnik wkleił ścieżki dostępu do dysku lokalnego komputera (file:///C:/Users/...) zamiast aktywnych hiperłączy internetowych do BIP.

- Oczywista omyłka techniczna: Sytuacja ta stanowiła wyłącznie niezamierzoną omyłkę techniczną pracownika generującego dokument, który przygotował poprawne pliki (co widać po ich nazwach w ścieżce), lecz błędnie skopiował odnośnik.

- Natychmiastowa autokorekta: Urząd Gminy w Reszlu, niezwłocznie po zidentyfikowaniu błędu, dokonał autokorekty i przesłał skarżącej kompletne, działające pliki PDF oraz odnośniki BIP na jej adres e-mail. Zgodnie z doktryną i orzecznictwem NSA, skarga na bezczynność w trybie dostępu do informacji publicznej staje się bezprzedmiotowa, jeżeli organ fizycznie dostarczy dokumenty wnioskodawcy, co miało miejsce w tym przypadku.
6. Publicystyczny i polityczny charakter pozostałych zarzutów (zarzut „patologicznego systemu”, braku analiz ekonomicznych i rzekomego zastraszania)
- Wniosek nadzorczy do Wojewody: Zarzuty o istnieniu „sojuszu patologicznego” czy „widzimi się radnych” mają charakter czysto polemiczny i emocjonalny. Zgodnie z art. 91 ustawy o samorządzie gminnym Wojewoda może unieważnić uchwałę tylko przy istotnym naruszeniu prawa, a nie z powodu niezadowolenia obywatela z wyniku demokratycznego głosowania.
 - Brak analiz dla strefy parkowania: Informacja publiczna dotyczy dokumentów istniejących. Skoro decyzje Rady opierały się na ogólnych założeniach budżetowych, a odrębne analizy ekonomiczne nie były sporządzane, organ nie ma obowiązku ich wstecznego tworzenia na potrzeby wniosku. Poinformowanie o nieposiadaniu dokumentu zamyka procedurę.
 - Rzekome zastraszanie przez pouczenie prawne: sformułowanie przez Burmistrza informacji o możliwości ochrony swoich dóbr osobistych (art. 23 i 24 K.C.) w przypadku rozpowszechniania zmanipulowanych materiałów z komisji jest w pełni legalnym działaniem prewencyjnym. Każdy obywatel, w tym urzędnik publiczny, ma prawo do ochrony przed zniesławieniem i naruszaniem dobrego imienia.

Działania skarżącej, polegające na masowym wysyłaniu pism o tożsamej treści do wielu organów przy użyciu agresywnej narracji, wyczerpują znamiona nadużycia prawa podmiotowego do skargi. Wszystkie działania Przewodniczącego Rady Miejskiej, Burmistrza oraz Sekretarza Gminy były w pełni legalne, oparte na przepisach prawa powszechnego oraz aktualnym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Skargi jako całkowicie bezpodstawne podlegają odrzuceniu.